

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3369/2022
20.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Никола Поповић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Славиша Јањић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2185/20 од 14.12.2020. године, у седници одржаној 20.04.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2185/20 од 14.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2185/20 од 14.12.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 998/20 од 29.05.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и тужени обавезан да тужиоцима исплати износ од 1.201.717,60 динара са законском затезном каматом од 28.12.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 233.158,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2185/20 од 14.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију туженог.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. тог Закона, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом туженог се заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, ревизијом туженог се указује на битне повреде одредаба парничног поступка из ког разлога се посебна ревизија не може изјавити.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. тог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 09.03.2011. године, а поднеском од 10.08.2018. године, тужба је преиначена истицањем евентуалног тужбеног захтева за исплату новчаног износа од 1.201.717,60 динара.

Како се у конкретном случају о ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић